

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Από την ανάλυση των στατιστικών δεδομένων, προκύπτουν τα εξής:

1. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία (9 στους 10) οι εκπαιδευτικοί του σχολείου θεωρούν ότι έχουν ευθύνη οι ίδιοι, τόσο για την πρόληψη, όσο και για την αντιμετώπιση φαινομένων βίας και εκφοβισμού στο χώρο του σχολείου.

Ωστόσο, οι 8 στους 10 περίπου έχουν την επίγνωση ότι δεν έχουν επαρκή γνώση, ώστε να διαχειριστούν τέτοια προβλήματα. Σε σχεδόν απόλυτο ποσοστό δηλώνουν την πρόθεσή τους να συμμετάσχουν σε επιμορφωτικές δράσεις για την πιο αποτελεσματική αντιμετώπιση τέτοιων φαινομένων.

2. Παρά το γεγονός ότι νιώθουν ανεπαρκείς στην αντιμετώπιση περιστατικών βίας, όταν υπέπεσε στην αντίληψή τους κάτι τέτοιο, σχεδόν όλοι εκπαιδευτικοί (9 στους 10) επιχείρησαν να αντιμετωπίσουν άμεσα οι ίδιοι το περιστατικό, με ψύχραιμη προσέγγιση.

3. Σε απόλυτη σχεδόν πλειοψηφία οι εκπαιδευτικοί του σχολείου έχουν συνείδηση της πολύπλευρης αρνητικής επιρροής του σχολικού εκφοβισμού στις ζωές των μαθητών (σε ψυχικό, συναισθηματικό επίπεδο, στις σχέσεις, την επίδοση, την κοινωνικοποίηση τους)

Σε αντίστοιχο ποσοστό, επίσης, έχουν επίγνωση της ανάγκης χρήσης ποικίλων πρακτικών για την αντιμετώπιση του προβλήματος (συζήτηση, συνεργασία με οικογένεια και φορείς, κατάκτηση εμπιστοσύνης) ενώ αναγνωρίζουν ως κύρια εμπόδια την ανεπάρκεια, τόσο στη γνώση που απαιτείται τους ίδιους, όσο και στη συνεργασία με την οικογένεια.

Συμπεράσματα- προτάσεις

- Οι εκπαιδευτικοί του σχολείου έχουν επίγνωση του κρίσιμου ρόλου που μπορούν να διαδραματίσουν στο θέμα του σχολικού εκφοβισμού, αλλά νιώθουν ανεπαρκείς και επιθυμούν σχετικές επιμορφωτικές δράσεις.
- Οι εκπαιδευτικοί του σχολείου είναι ευαισθητοποιημένοι στο θέμα αυτό και αντιλαμβάνονται τη συνθετότητα των επιπτώσεών του, όπως και την πολύπλευρη και πολυπαραγοντική προσέγγιση που απαιτεί η αντιμετώπισή του, ενώ έχουν τη βούληση να δράσουν προς την κατεύθυνση αυτή.
- Διοργάνωση επιμορφωτικών δράσεων για τους εκπαιδευτικούς, τόσο σε θεωρητικό όσο και σε πρακτικό - βιωματικό επίπεδο, σε συνεργασία με τη διεύθυνση του σχολείου και τη σχολική ψυχολόγο.
- Συνεργασία και επαφή με αρμόδιους φορείς (κέντρα ψυχικής υγείας, ΚΕΔΑΣΥ, δευτεροβάθμια εκπαίδευση), για τη διοργάνωση δράσεων που θα απευθύνονται σε εκπαιδευτικούς, γονείς, μαθητές σε μία προσπάθεια συνολικής αντιμετώπισης του προβλήματος του σχολικού εκφοβισμού.

